

ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ІНФОРМАЦІЮ ѩДО ІНОЗЕМНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

ETS No. 97
(Страсбург, 15.III.1978)

Держави-члени Ради Європи, які підписали цей Протокол, беручи до уваги положення Європейської конвенції про інформацію щодо Іноземного законодавства, відкритої для підписання в Лондоні 7 червня 1968 року (далі "Конвенція"),

вважаючи за доцільне розширювати систему міжнародної взаємодопомоги, створену цією Конвенцією в галузі кримінально-процесуального права, спираючись на багатосторонню основу, відкриту для участі всім Договірним Сторонам Конвенції,

вважаючи, що для усунення економічних перешкод судочинству та надання можливостей матеріально малозабезпеченим особам вільніше здійснювати свої права в державах-членах, доцільно також поширити систему, створену Конвенцією, на правову допомогу та юридичне консультування з цивільних та комерційних питань,

відмічаючи пункт 2 статті 1 Конвенції, який передбачає, що дві або більше Договірних Сторін можуть прийняти рішення про поширення між ними сфери застосування Конвенції на галузі, не згадані в Конвенції,

відмічаючи пункт 3 статті 3 Конвенції, який передбачає, що дві або більше Договірних Сторін можуть прийняти рішення про поширення між ними сфери застосування Конвенції на запити не тільки судових, але й інших органів,

погодились про таке:

Розділ I

Стаття 1

Договірні Сторони зобов'язуються надавати одна одній у відповідності до положень цієї Конвенції інформацію щодо свого матеріального і процесуального права та організації судової влади в Кримінальній сфері, включаючи органи судового переслідування, а також щодо законодавства, яке стосується забезпечення виконання карних заходів. Це зобов'язання стосується розгляду всіх злочинів, переслідування яких на час запиту про Інформацію відноситься до компетенції судових органів Сторони, що звертається із запитом.

Стаття 2

Запит про інформацію з питань, що згадані у статті 1, може :

- а) походити не тільки від суду, але й від будь-якого юридичного органу, до компетенції якого належить переслідування злочинів або виконання вироків, що мають остаточну і обов'язкову силу; та
- б) бути зроблений не тільки у випадку фактичного порушення справи, але в тоді, коли порушення справи передбачається.

Розділ II

Стаття 3

В рамках зобов'язання, яке міститься в пункті 1 статті 1 Конвенції, Договірні Сторони погоджуються, що запити про інформацію можуть:

- а) походити не тільки від судового органу, але й від будь-якої установи або особи, що діють в рамках офіційних систем правової допомоги або юридичного консультування від імені матеріально малозабезпечених осіб; та
- б) бути зроблені не тільки у випадку фактичного порушення справи, але й тоді, коли порушення справи передбачається.

Стаття 4

1. Кожна Договірна Сторона, яка не створила або не призначила один або більше органів як надсилаючий заклад згідно з пунктом 2 статті 2 Конвенції, створює або призначає такий заклад або такі заклади з метою перепровадження будь-якого запиту про Інформацію у відповідності до статті 3 цього Протоколу компетентному іноземному отримуючому закладу.

2. Кожна Договірна Сторона повідомляє Генерального секретаря Ради Європи про назву та адресу надсилаючого закладу або надсилаючих закладів, створених або призначених відповідно до попереднього пункту.

Розділ III

Стаття 5

1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання свого документу про ратифікацію, прийняття, схвалення або приєднання може зробити заяву про те, що вона бере на себе зобов'язання тільки за розділом I або II цього Протоколу.

2. Будь-яка держава, яка зробила таку заяву, може в подальшому в будь-який час заявити шляхом надсилання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи про те, що вона бере на себе зобов'язання згідно з положеннями як розділу I так і розділу II. Таке повідомлення набирає чинності з дати його отримання.

3. Будь-яка Договірна Сторона, яка взяла на себе зобов'язання згідно з розділом I і розділом II, може в будь-який час заявити шляхом надсилання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи про те, що вона бере на себе зобов'язання тільки за розділом I або розділом II. Таке повідомлення набирає чинності через шість місяців після дати отримання такого повідомлення.

4. Положення розділу I або розділу II відповідно застосовуються тільки між тими Договірними Сторонами, які взяли на себе зобов'язання за одним і тим же розділом.

Стаття 6

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами-членами Ради Європи, які підписали Конвенції) і які можуть стати його учасниками шляхом:

- а) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття або схвалення; або
- б) підписання із застереженням щодо ратифікації, прийняття або схвалення з подальшою ратифікацією, прийняттям або схвалення

2. Документи про ратифікацію, прийняття або схвалення здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

3. Держава - член Ради Європи не може підписати цей Протокол без застереження (щодо ратифікації, прийняття або схвалення чи ратифікувати, прийняти або схвалити його, якщо вона одночасно або раніше не ратифікувала або не прийняла Конвенцію.

Стаття 7

I. Цей Протокол набирає чинності через три місяці після дати, на яку три держави-члени Ради Європи стануть учасниками Протоколу у відповідності до положень статті 6.

2. Для тих держав, які в подальшому підписуватимуть Протокол без застереження щодо ратифікації, прийняття чи схвалення або які ратифікуватимуть, прийматимуть або схвалюватимуть його, Протокол набирає чинності через три місяці після дати підписання або дати здачі на зберігання документу про ратифікацію, прийняття або схвалення.

Стаття 8

1. Після набрання чинності цим Протоколом Комітет міністрів може запропонувати будь-якій державі, яка приєдналася до Конвенції або якій було запропоновано приєднатися до неї, приєднатися також і до цього Протоколу.

2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документу про приєднання, і набирає чинності через три місяці після дати здачі його на зберігання.

Стаття 9

1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання свого документу про ратифікацію, прийняття, схвалення або приєднання може визначити територію або території, до яких застосовуватиметься цей Протокол.

2. Будь-яка держава під час здачі на зберігання свого документу про ратифікацію, прийняття, схвалення або приєднання або в будь-який інший час після цього може шляхом надсилання заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цього Протоколу на будь-яку іншу територію або території, які визначені в заяві і за міжнародні відносини яких вона несе відповідальність або від імені яких вона уповноважена брати на себе зобов'язання.

3. Будь-яка заява, зроблена у відповідності до попереднього пункту, щодо будь-якої території, згаданої в такій заяві, може бути відклікана шляхом надсилання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи. Таке відклікання набирає чинності через шість місяців після дати отримання повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи.

Стаття 10

I. Будь-яка Договірна Сторона може у тому, що 11 стосується, денонсувати цей Протокол шляхом надсилання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набирає чинності через шість місяців після дати отримання Генеральним секретарем Ради Європи такого повідомлення.

3. Денонація Конвенції автоматично тягне за собою денонсацію цього Протоколу.

Стаття 11

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради і будь-яку державу, яка приєдналася до Конвенції, про:

- а) будь-яке підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття або схвалення;
- б) будь-яке підписання із застереженням щодо ратифікації, прийняття або схвалення;
- в) будь-яку здачу на зберігання документу про ратифікацію, прийняття, схвалення або приєднання;
- г) будь-яку дату набрання чинності цим Протоколом згідно з його статтею 7;
- д) будь-яке повідомлення, отримане у відповідності до положень статті 4;
- е) будь-яку заяву або повідомлення, отримане згідно з положеннями статті 5;
- ж) будь-яку заяву, отриману згідно з положеннями статті 9, та будь-яке відкликання будь-якої такої заяви;
- з) будь-яке повідомлення, отримане згідно з положеннями статті .10, та дату вступу денонсації в силу.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі п'ятнадцятого дня березня місяця 1978 року англійською та французькою мовами, причому обидва тексти мають однакову силу, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній з держав, що підписали Протокол і приєдналися до нього.